

Nieuwsbrief

Stichting Maria Vragender Veem

Redactieadres:
Witteveen@kroonvz 40
1714 PS Vragender

Redactie: Theo Ament
E-mail: vriendclub@vragenderveem.nl
Website: www.vragenderveem.nl

Inhoud

- De jeugd ontdekt het Vragenderveen
- Het woord van de voorzitter
- Afscheid Herman Wassink
- Frans Boschker bedacht de juniorclub
- Landschap Vragender

Pannenkoeken en pissebedden

De jeugd ontdekt het Vragenderveen

Op zaterdag 26 november trok de Vriendenclub met de juniorleden het Vragenderveen in. Voor de derde keer in het bestaan van de junior Vriendenclub. Frans Boschker, geholpen door enkele bestuursleden en ouders, bezorgde de junioren een onvergetelijke middag. Op deze middag was ook de Lichtenvoordse wereldreiziger Jantien Klein Iking aanwezig. Zij is ondanks haar jeugdige leeftijd bijna overal in de wereld geweest. De Achterhoek blijft voor haar toch een bijzondere plek op deze wereld en dus ook het Vragenderveen. Zij maakte het onderstaande verslag.

De juniorclub in het bos bij het veen

Een tijd terug belde ik Frans Boschker op. Ik had namelijk gehoord dat hij regelmatig met een groep kinderen in het veen op avontuur gaat en ik was wel heel benieuwd wat dat avontuur dan precies inhoudt. Gezien ik bezig ben met een boek over de Achterhoek én ik groot voorstander ben van kinderen dichtbij de natuur te brengen, besloot ik een middagje mee te gaan om het zelf te ervaren.

Ik heb de hele middag een grijns op m'n kop gehad. Met een groep van 26 kinders tussen de vier en twaalf (als ik het goed heb) gingen we op pad. Vanaf de parkeerplaats bij het veen in Vragender, liepen we langs de rand van het veen door de bossen. "Zoek allemaal maar eens mooie bladeren en eikels" was de opdracht die Frans gaf. Samen met een aantal begeleiders

Ook 's avonds gaan de junioren op pad

vanuit de Stichting Vriendenclub Marke Vragender Veen en een aantal ouders, zorgde hij dat alles soepel verliep. De kinderen renden allemaal het bos in op zoek naar bladeren en eikels.

Al bleef het daar niet bij. Binnen de kortste keren werden de emmers gevuld met boomschors, grassen en insecten. "Kijk eens wat ik heb!" riep één van de jongste deelnemers van een jaar of vier. Het jochie opende zijn handen en er zat een pissebed in. Heerlijk, ik bedenk me ineens hoe ver ik zelf tegenwoordig afsta van de natuur. Vond ik vroeger alles interessant, nu vind ik het al snel vies. Grappig om te zien hoe onbevangen kinderen de natuur induiken en alles mooi vinden. Samen onder de schors van een dode boom kijken, op zoek naar spinnen en pissebedden. Het leuke is dat de begeleiders allemaal veel kunnen vertellen over alle planten, dieren en insecten en dat de kinderen onwijs leergierig en geïnteresseerd zijn. Ademloos stonden ze te kijken toen we langs een dode

boom liepen waar heel veel gaten van spechten in zaten. We luisterden met z'n allen naar het geluid van een specht en ik moet eerlijk bekennen, ik had het nog nooit gehoord. Gelukkig was het al snel tijd voor

warme chocolademelk. Ik had het namelijk behoorlijk koud maar gezien niemand van de kinderen klaagde, probeerde ik m'n mond ook maar dicht te houden. Bij een knapperend kamp-

vuurtje warmden we chocolademelk en knakworstjes op terwijl de kinderen druk bezig waren met het beplakken van glazen potjes. Daar waren de bladeren voor nodig. De meeste kinderen liepen rond met meer lijm en bladeren in de haren dan in de potjes, maar wat maakt het uit. Ze waren trots op hun werkjes en er was slagroom op de chocolomel, dus wie doet je wat. Laarsjes uit, de koude voeten bij het vuur en lekker met takken in het vuur stoken. Oh en dan zou ik bijna de zelfgebakken pannenkoeken vergeten. Lekker! Wanneer is de volgende keer?

Liefs Jantien

www.jantiensreisstijl.com

Het woord van de Voorzitter

Trots

Hallo allemaal hier weer een berichtje vanuit het bestuur van de SMVV.

Zo trots als een pauw begin ik te schrijven over wat dit jaar allemaal

over ons heen is gekomen, en dan doel ik natuurlijk op het 60-jarig jubileum en de opening van ons informatiecentrum.

Dat ik hier zo trots op ben komt voort uit de geweldige medewerking die wij hebben gehad van de Antoniuschool. Voor de kinderen en het team dan ook niets dan lof.

Verder is er heel veel gevraagd van onze vrijwilligers, maar door hun inzet

is de samenhang in en buiten ons dorp alleen maar gegroeid.

En deze samenhang geeft een gevoel dat de SMVV een beetje van ons allemaal is, en dat is nou precies wat wij graag willen.

Hierdoor zal er een ongekende blijvende aandacht moeten zijn voor de generaties die na ons komen, zij zullen immers de toekomstige kar moeten trekken.

We zijn er van overtuigd dat dat ook zal gebeuren. Als de tekenen ons niet bedriegen is er vanuit de jeugd een warme belangstelling voor de natuur en wat er zich daaromheen allemaal afspeelt.

De geschiedenis in de toekomst plaatsen is een mooie uitdaging, want wat je ook wil, de eeuwenoude geschiedenis van ons mooie natuurgebied ga je niet in een paar generaties veranderen. De vriendenclub is nu zelfs uitgebreid met een juniorenclub en dat geeft een betrokkenheid aan die wij van harte toe juichen.

Ons gidsengilde was het afgelopen jaar ook weer zeer actief. Zowel volwassenen als kinderen werden met groot enthousiasme en kennis door dit uitzonderlijke gebied geleid.

Dan haal ik de laarzen uit de kast en fiets richting onze natuurobservatiepost om eens een middagje te genieten. Een winterse blik op ons veengebied leert mij dat de natuur ook in dit jaargetijde springlevend is, een grote groep ganzen vliegt uitzonderlijk laag om de weg naar het warmere zuiden te vervolgen.

Om mij heen kijkend zie ik dat de wilde zwijnen ons ook weer met een bezoek hebben vereerd, de weilanden die zijn bezocht in de bufferzone zien er dan ook niet uit.

Een buizerd laat mij ook weten dat ik ben gespot en een ree kiest het hazenpad als ik te dicht bij hem in de buurt kom.

Zelfs ben ik getuige van een van boom tot boom springende eekhoorn, wat een mooi gezicht.

Boven aangekomen, mijn blik turend over ons prachtige gebied doet mijn hart sneller slaan, ja dit is nou waar wij het voor doen, onmiskenbaar mooie natuur dat bijna aan onze voeten ligt.

Dames en Heren ik mag u allen hartelijk bedanken voor uw inzet in welke vorm dan ook, namens het bestuur van de SMVV wens ik u allen fijne kerstdagen en een voorspoedig en gezond 2017.

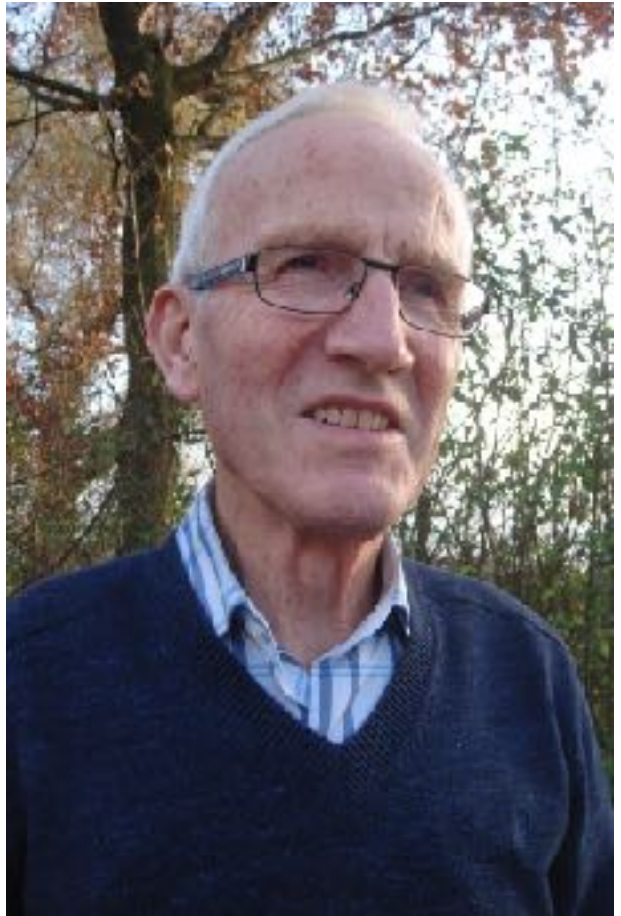
Harrie Krabben

Draagvlak onontbeerlijk voor het Vragenderveen

Eind dit jaar neemt Herman Wassink afscheid van de Vriendenclub van de Stichting Marke Vragender Veen. Hij was mede-oprichter van de Vriendenclub en maakte 20 jaar deel uit van het bestuur. Hij was financieel secretaris. Nu hij 75 jaar wordt, vindt Herman het tijd om het stokje over te dragen. Zijn opvolger wordt Joris ter Bogt, die al op ruime ervaring in het verenigingsleven kan bogen. “Eind 1996 werd ik benaderd door Hennie ter Bogt met de vraag of ik mee wil-

de helpen een Vriendenclub op te richten. Dat deed ik graag. Het Vragenderveen is een bijzonder natuurgebied en ik voelde me geroepen om mijn steentje aan de instandhouding bij te dragen”, vertelt Herman.

Een belangrijk doel was om geld bijeen te brengen voor het werk van de Stichting Marke Vragender Veen. “Maar misschien nog belangrijker was en is het om het draagvlak voor het

Herman Wassink neemt afscheid van de Vriendenclub

instandhouden van het veen te vergroten en te versterken”, meent hij.

Herman herinnert zich nog levendig de tijd in zijn jeugd dat er turf werd gestoken. “Meestal werd er in mei gestoken. Dat was een gezinsaangelegenheid. Mijn vader en een oom staken de turf. Twee dagen. Anderen hielpen door de natte turven met een kruitwagen weg te brengen en op te stapelen. Het was zwaar werk, maar zeker niet vervelend. Als de turven gedroogd waren, meestal in september, werden ze naar de boerderij gebracht en hadden we brandstof voor een heel jaar”, herinnert hij zich.

Herman Wassink weet dat in zijn jeugd al het veen als een bijzonder gebied werd gezien. “Bijzonder, maar het moest ook wat opbrengen. Goedkope brandstof, bezemstelen en bonenstaken”, zegt hij, “Het was er ook altijd nat en er waren veel muggen. Gevaarlijk vonden we het niet. Als tienjarigen gingen we er naar toe. Om veenbessen (rijsbessen) te plukken. We mochten niet van het pad afwijken.”

Hij vertrouwt er op dat het werk van de Vriendenclub voortvarend wordt voortgezet. Het blijft in zijn ogen belangrijk om het werk van de Stichting te steunen. Inmiddels telt de Vriendenclub 550 leden. Slechts 15 van hen betalen nog op basis van een rekening. Het grote gros kiest voor automatische betaling. “Simpeler dan au-

tomatisch betalen kan niet. Als je op je afschrift een automatische betaling ziet en je bent het er niet mee eens, dan kun je binnen een maand met een druk op de knop de betaling terugdraaien”, zegt hij.

Terugkijkend noemt hij de Vriendenclub een ‘gezellige club met een ongedwongen bestuur’. Er was vooral werk aan de winkel als er weer een Nieuwsbrief de deur uit moest. Samen met echtgenote Ria vouwde en verpakte hij het drukwerk. En veel brieven bezorgden ze.

Het werven van donateurs blijft belangrijk, meent hij. “Voor het instandhouden van het Vragenderveen moet er draagvlak zijn. Vrienden van het Vragenderveen zijn onontbeerlijk. Maar die komen niet vanzelf. Actief werven blijft noodzakelijk”, laat Herman weten.

Frans Boschker bedacht de juniorclub

Frans Boschker in zijn tuinhuisje, zijn lievelingsplek

Met hulp van ouders trekt Frans Boschker de natuur in: ‘Somme kinderen vinden troost in de natuur’, weet hij.

‘Laat jeugd ongedwongen struinen door de natuur’

De jeugd kan niet vroeg genoeg in aanraking komen met de natuur. Struinen door het groen is hoe dan ook beter dan achter een computer te zitten, meent Frans Boschker. Hij is beheerder van het Vragenderveen en al jaren bestuurslid van de Vriendenclub van de Stichting Marke Vragender Veen. In die laatste hoedanigheid nam Frans een jaar geleden enthousiast het initiatief tot de oprichting van een juniorclub. Het aantal jeugdleden, in leeftijd variërend van veertien jaar tot enkele maanden, ligt nu al rond de zestig. “Voor een kind is het beter lesmateriaal te krijgen uit de levende natuur dan vanaf een tablet. Kinderen moeten hun fantasie kunnen uitleven in de vrije natuur. Ze moeten hutten bouwen en in een vijver zoeken naar leven. De natuur beleven. Daar leren ze van”, zegt

Frans in zijn knusse tuinhuisje achter zijn huis. Frans Boschker werkte 23 jaar met kinderen in het Jongerenhuis in Harreveld. “Die kinderen hadden het moeilijk en ze vonden veel troost in de natuur en vooral tussen dieren. Die positieve invloed zag ik vaak. Ik heb daarom ook geholpen een kinderboerderij in Harreveld op

te zetten”, vertelt hij.

Uit zijn eigen jeugd herinnert hij zich nog levendig de lange dagen die hij samen met zijn neef en kameraad Clemens Boschker door de natuur struinde. “Zes jaar waren we destijds en met een paar boterhammen op zak bleven we een hele dag in de natuur. Wat we daar beleefden en leerden is ons ons leven lang bij gebleven.”, meent hij.

De junioren kunnen lid worden van de Vriendenclub van de Stichting Marke Vragender Veen voor slechts € 4,- per jaar. Ouders, oma’s en opa’s hebben hun kinderen en kleinkinderen dan ook graag aangemeld als lid. Drie tot vier keer per jaar is er een speeldag in de natuur.

“We moeten niet te veel regelen voor zo’n speeldag. Kinderen moeten zelf op ontdekking kunnen gaan en verrassingen kunnen tegenkomen. En bij een driepoot en kampvuurtje moet het ook gezellig zijn. Dat blijft bij kinderen in hun herinnering hangen”, meent Frans.

De patrijs keert terug in het Vragender landschap?

Boschker is zijn leven lang al gefascineerd door het leven van indianen in Amerika. In zijn tuinhuisje heeft hij tientallen boeken over het leven van deze oorspronkelijke bewoners van Amerika. “Indianen zijn echte natuurmensen. Moeder aarde is goed, dus zorg goed voor haar, menen ze. Ik vind die levenshouding echt geweldig. Leven in de natuur en tevreden zijn. Dat is ook mijn drijfveer”, laat hij weten.

Werken aan het Vragender landschap

Op woensdag 23 november 2016 was er een drukbezochte bewonersbijeenkomst over natuur en landschap in Vragender. De avond was op touw gezet door de Projectgroep Landschap Vragender (een onderdeel van de Stichting Marke Vragender Veen) en Vragenders Belang. Op de bijeenkomst werd uitleg gegeven over de plannen die uitgewerkt zijn. Ook gaven Frans ter Bogt en Herman Sim-

melink een presentatie over het succesvolle patrijzenproject in Aalten.

De bewoners uit Vragender waren massaal naar de bijeenkomst gekomen waarin uitleg werd gegeven over projecten die uitgewerkt zijn in kader van het programma Natuur en Landschap van de provincie en gemeente.

De projecten zijn bedoeld ter versterking van de natuur waarbij bewoners de gelegenheid wordt geboden om daarin te participeren. De projecten zijn in samenwerkingen met Vragenders Belang tot stand gekomen.

Vragenders Belang zet zich al jaren in om het herstel van het bomenbestand langs de Heelweg voor elkaar te krijgen. Dat bomenbestand was ernstig aangetast door de zomerstorm in 2010. Samen met de gemeente en een werkgroep bestaande uit o.a. buurtbewoners hebben zij dit plan uitgewerkt en op deze avond toegelicht.

Een ander project is de herinrichting van het terrein van de Jacobskapel. Deze kapel is het oudste kerkgebouw van de gemeente Oost Gelre. Dit terrein kan wel een facelift gebruiken. Ook het plaatsen van schuilhutten langs wandelroutes kwam tijdens de avond aan bod. Eén schuilhut wordt geplaatst bij de leemkoel'n, voor een tweede wordt nog een locatie gezocht. Daarom werd tijdens de avond een

oproep gedaan om een 2e locatie aan te dragen.

Het zwaluwenproject is afgeleid van het Beltrumse voorbeeld. Door ouderwetse elektriciteitspalen met draad te plaatsen wordt beoogd om de zwaluwen zitgelegenheid te bieden.

Om de pastorietuin en kerkhof meer beleefbaar te maken is het idee gepresenteerd om een wandelpad door een gedeelte van de pastorietuin en langs het kerkhof te leggen. Hierdoor kunnen inwoners van Vragender genieten van deze mooie maar bijna vergeten locatie.

Na de pauze gaven Frans ter Bogt en Herman Simmelink een presentatie over het succesvolle patrijzenproject in Aalten. Het patrijzenproject is succesvol door de samenwerking van o.a. grondeigenaren, jagers, vogelwerk-

groep, bewoners en vele vrijwilligers. Door onrendabele hoekjes en stroken grond in te zaaien met speciale wildmengsels wordt de biotoop van de patrijs verbeterd. Niet alleen de patrijs profiteert van de biotoopverbetering ook andere dieren zoals muizen, blauwe kiekendief, fazanten, hazen, bijen en vlinders profiteren ervan.

Grondeigenaren en vrijwilligers die mee willen doen, om volgend jaar dit project in Vragender tot een succes te maken, kunnen zich aanmelden via plv@vragenderveen.nl

Afscheid

Het bestuur van de Vriendenclub verandert van samenstelling. Herman Wassink en Theo Ament nemen afscheid. Herman richtte samen met

Hennie ter Bogt de Stichting Vriendenclub Marke Vragender Veen op op 13 mei 1997. Hij was al die jaren de financieel secretaris. Zijn plaats wordt ingenomen door Joris ter Bogt. Theo Ament trad in 2009 toe tot het bestuur en verzorgde de Nieuwsbrief.

Het bestuur van de Vriendenclub wenst iedereen prettige feestdagen en een vrolijke jaarwisseling en een goed en vooral gezond 2017.

De Heelweg in Vragender waar in de zomer van 2010 diverse bomen omwaaiden. Er komen nieuwe met inzet van de werkgroep PLV, een onderdeel van de Stichting Marke Vragender Veen, in samenwerking met Vragender Belang.